

Nyt

på tværs

Tvær-
KultuRelt
CENTER

Netværk for tværkulturelt kristent
arbejde i Danmark

Nr. 3 – september 2021 – 27. årgang

Foto: BMF

Bøn for Afghanistan

I kirker verden over bliver der i disse måneder bedt for Afghanistan. Mohammad Yasin Ahmadi er flygtning fra Afghanistan og studentermedhjælper i Apostelkirken. Læs uddrag af Yasins bøn for sit land.

Side 2

Foto: BMF

STØRRE END OS SELV

Livsfortællinger
om håb
Side 3-5

Fællesskab og forundring

Glimt fra inspirationskonference i Middelfart.

Side 2

Sammen på tværs

Gudstjenester og mødesteder på 43 sprog.

Side 6

Fra Bagdad til Tilst

Shamiran Yousif kom til Danmark for 30 år siden fra Irak.

Side 7

Mød bestyrelsen

Interview med Joseph Zahr fra Syrien.

Side 7

Giv de andre plads

Interview med britisk-indisk ledelsesrådgiver fra Holte.

Side 8

Foto: BMF

Jeg er her for at give mennesker håb

Interview med erfaren katolsk præst og sjælesørger for familier.

Side 5

Foto: BMF

Salmer gør mig glad

Arejal Haddad synger i Stege Kirkes Pigechor.

Side 4

Foto: BMF

Hyldest til Bent Melchior

NEKROLOG: Gennem et langt liv talte han flygtninges sag.

Side 2

Foto: Leif Tuxen

Gud vil give os en fremtid. Derfor har vi håb.

Interview med iransk børnefamilie på udrejsecenter.

Side 3

Større end os selv

En bedre verden

Redaktøren har ordet

Verden har netop markeret 70-året for FNs Flygtningekonvention, som Danmark underskrev i 1951 som et af de første lande. Det kan vi med god grund være stolte af. Gennem syv årtier har konventionen reddet utallige menneskeliv ved at sikre alle, der er tvunget på flugt fra deres hjem, retten til at søge beskyttelse i et andet land. Det er historier, som det er vigtigt at genkalde i en tid, hvor Flygtningekonventionen mange steder taber terræn.

Det er knap 80 år siden, at Danmark var et flygtningeproducerende land. Kun få nulevende danskere har en personlig erindring om dengang, men det er værd at huske, at takket være vores naboland Sveriges åbne dør for danske jøder, modstandsfolk og andre, der var på flugt fra nazisternes forfølgelse, havde de danske flygtninge et sted at flygte hen. Hvis de nåede frem, vidste de, at de ville blive godt modtaget.

I dag er virkeligheden meget anderledes for verdens over 80 millioner flygtninge og fordrevne. Det er ikke længere en selvfølge, at flygtninge har behov for beskyttelse, solidaritet og medfølelse. Tværtimod handler flygtningepolitik i stigende grad om, hvordan vi beskytter os selv mod verdens flygtninge. Grænserne for, hvad vi er villige til at gøre ved mennesker for at undgå, at de kommer til os, bliver stadig mere flydende. I dag har mange flygtninge ikke noget sted at flygte hen.

Men den er ikke alene gal med retorikken, når flygtninge stadig oftere omtales som en trussel mod de vestlige landes velstand, sikkerhed og stabilitet. Det afspejler også omsiggribende misinformation og manglende viden om fakta. Statistikken fortæller, at halvdelen af verdens flygtninge er børn. En fjerdedel er kvinder. Det er tankevækkende i en tid, hvor vi bliver stadig mere bange for flygtninge.

I 70-året for Flygtningekonventionen er der grund til at minde om, at flygtninge ofte har været en berigelse for de lande, der har taget godt imod dem. Selv om en flygtning begynder livet helt forfra, har mange formået at opbygge et nyt liv under fremmede himmelstrøg til glæde og gavn for deres medmennesker og uden at miste den kristentro og gudserfaring, som mange har med fra hjemlandet. I dette nummer af *Nyt på tværs* bringes uddrag af nu afdøde overrabbiner Bent Melchior's hjertevarme taler til herboende flygtninge, hvor han som tidligere flygtning udtrykker sin beundring og respekt.

Flygtninge minder os om, at vi mennesker ikke magter livet på egen hånd. Vi behøver alle en himmel for at kunne leve på jorden. Nogen, der er større end os. Pandemien har været en påmindelse om, at vi alle er afhængige af andre uanset status og stempler i passet. I en urolig verden mødes vi mennesker i eksistentiel udsathed. Vi har brug for, at nogle viser vej ud af mismod og håbløshed. Mennesker, der har fundet kilder til håb uden for dem selv, og som midt i egen udsathed har erfaret håbets bærekraft, er ofte de bedste vejvisere. Må Flygtningekonventionen hjælpe os til aldrig at tabe blikket for behovet for beskyttelse og give os mod til at kæmpe for en bedre verden. Når Gud bliver større, bliver også ærefrygt for menneskelivet større.

Birthe Munck-Fairwood

Hyldest til Bent Melchior

Asylkor spreder håb

Flygtninge fra Iran har sammen med beboere fra udrejsecentre i Avnstrup og Sjølsmark dannet koret Omid, hvor de under ledelse af danske Birgitte Nielsen synger kristne sange på farsi, engelsk og dansk. Koret medvirker på Tværkulturelt Centers efterårskonference i København. *Omid betyder håb på persisk.*

Sommerkonferencer på farsi

Herboende iranere stod for to sommerkonferencer i Hillerød og på Djursland, hvor omkring 200 iranere og afghanere fik undervisning af et iransk præstepar fra London. De fleste deltagere var nye i den kristne tro. Farsikoordinator Naser Rezaei fortæller, at de nye konvertitter havde stor glæde af at møde iranere, der har været kristne i mange år. "Men det allerbedste var, at iranerne ikke bare var deltagere, men arrangører. Det gav en masse selvtilid," siger han.

Fællesskab og forundring

På rejse med den barmhjertige samaritaner var temaet for årets InspirationsDage i Middelfart i august, hvor 75 præster og ledere fra 40 migrant-menigheder og danske menigheder var samlet for at dele erfaringer. Deltagerne havde rødder i 23 lande: Vietnam, Myanmar, Filippinerne, Nepal, Sri Lanka, Indien, Pakistan, Iran, Libanon, Egypten, Etiopien, Eritrea, Nigeria, Sierra Leone, Elfenbenskysten, Ghana, DR Congo, Uganda, Zimbabwe, USA, Polen, UK og Danmark. Både protestantiske, pentekostale, katolske og ortodokse menigheder var repræsenteret. Det blev en forunderlig rejse ind i den globale kirkelige virkelighed. Som en deltager udtrykte det: "De fleste af os kom til Danmark som flygtninge. Vi kom ikke med vilje. Vi er her, fordi Gud vil bruge os til at velsigne Danmark."

KORT NYT

Bøn for Afghanistan

Denne bøn skrevet af Mohammad Yasin Ahmadi blev bedt i Apostelkirken på Vesterbro efter Talibans magtovertagelse.

Gud, du har lært os at elske andre og bede for vores fjender. Vores hjerter glæder sig over din barmhjertighed. Gud, vi beder dig for alle afghanere. Vi beder dig beskytte de kristne i Afghanistan, som er i en meget vanskelig situation. Beskyt familierne til de afghanske kristne i Danmark, så roen kan vende tilbage til vores urolige øjne og hjerter. Tænd håbets lys i børnenes øjne. Må din kærlighed skabe venskab mellem forskellige stammer, så alle afghanere sammen kan genopbygge Afghanistan. Amen.

Tidligere overrabbiner Bent Melchior døde den 28. juli, 92 år gammel. Som en hyldest til et menneske, der på en særlig måde talte flygtninges sag, har vi samlet denne collage med uddrag af nogle af de livskloge taler, som Bent Melchior holdt gennem årene, når han overrakte Tværkulturelt Centers integrationspris Årets Krus – Årets Knus til herboende flygtninge. Det sagde Bent Melchior:

2021 Til Kidane Amare, integrationsmedarbejder og leder af etiopisk menighed (FN-flygtning)

Det at tage ansvar for en menighed og give mennesker et sted, hvor de kan være sig selv og fastholde deres gamle kristne traditioner, er et meget vigtigt arbejde. Jeg har selv været flygtning og ved, hvor meget det betyder at have et sted, hvor man kan henvende sig til sin Gud og skabe, så det kommer fra hjertet, og slappe af i sin egen tradition med de ord og lyde, man er fortrolig med. Men det allervigtigste er, at du på imponerende vis har formået at bevare håbet – håbet om at kunne opbygge en fremtid, et liv her på jorden, som er godt for jer, godt for jeres naboer og godt for jeres næste. Derfor er du en rollemodel for andre. Til lykke med dit 30 års jubilæum som borger i Danmark.

2020 Til Ahmad Omid, kurdisk asylansøger fra Iran, der havde fået afslag på asyl og boede på Udrejsecenter Sjølsmark med sin familie.*

Både som tidligere flygtning og qua min høje alder kender jeg selv til at blive betragtet som sårbar. Du har på forbilledlig vis taget kampen op for at komme ud af din sårbare situation som afvist asylansøger og erstatte sårbarhed med håb. Jeg er sikker på, at Danmark ville vinde ved at give dig opholdstilladelse.

* Ahmad Omid fik asyl i november 2020.

2019 Til Mediatrice Bizindavyi Mushimiy, sygeplejerske og FN-flygtning fra Burundi, der som 16-årig gik 2.000 kilometer til fods på flugt fra folkemord (uddrag af brev).

Kære Mediatrice, jeg har haft lejlighed til at læse om nogle af højdepunkterne i dit livs historie. Jeg vil gerne give udtryk for min beundring. Sikke en styrke. Sikke en glæde ved livet. Sikke en trang til frihed. Du er i sandhed beundringsværdig. Du har vist et ukueligt håb for fremtiden, og du har generøst delt ud af dette håb til alle os andre. Det kan vi slet ikke takke dig nok for, men du skal vide, at vi er mange, der er dig dybt taknemmelig. ... Hvor ville jeg gerne have givet dig et knus! Kærligste hilsener, Bent Melchior.

2018 Til Samir Bagi, elektrotekniker og flygtning fra Irak
Som kaldæisk kristen har hele dit liv været gennemsyret af tro. Du erfarede tidligt, at Gud findes over det hele. I Danmark besluttede du, at du ville være aktiv og positiv og gøre noget godt. I dag, 18 år senere, er det dig, der hjælper nye borgere. For du har selv været i den situation, om de nu er i. Og dermed er du den allerbedste lærer, nogen kan få – og en inspirerende repræsentant for de mange irakere i Danmark.

Bent Melchior var en af de få danskere med personlig erfaring af at være flygtning fra Anden Verdenskrig. Gennem hele livet følte han et særligt ansvar for at tale flygtninges sag. 10 gange overrakte han Tværkulturelt Centers integrationspris Årets Krus – Årets Knus til en flygtning og stillede gentagne gange op til interviews på konferencer, hvor flygtninge spurgte ind til hans liv. Det blev åbne, ærlige og bevægende samtaler om aldrig at give op.

2017 Til Nadege Uwamahoro, ph.d.-studerende og flygtning fra folkemordet i Rwanda

Du er en person, som det er værd at stoppe op for. Du har været meget igennem. Men du har også haft held. Du har haft gode forældre, der selv i de mørkeste timer har hjulpet deres børn igennem. Det er mirakuløst, at de har haft kræfter til det.

Dansk er et utrolig svært sprog. Men efter bare fire år i Danmark tog du en studentereksamen, og nu er du på vej til udlandet for at tage en ph.d. Det er noget af en præstation. Vi håber, at du ikke vælger at blive i udlandet på sigt men vender hjem til Danmark igen!

Der står i Bibelen, at du skal elske din næste som dig selv. Jeg mener, man skal forstå det sådan, at man skal solidariser sig med den fremmede og sætte sig i den fremmedes sted. Det gjorde du, så snart du selv var integreret her. Jeg har selv været flygtning, da jeg var 14 år gammel, og kan identificere mig med det at være fremmed, ligesom du kan. Det er nemlig den, der har skoen på, der ved, hvor den trykker.

2016 Til Abel Zemhret Kidane, tidligere journalist og bådflugtning fra Eritrea

Selv om du kun har været i Danmark i forholdsvis kort tid, har du vist, at du er et usædvanlig initiativrigt menneske, hvor handling fører til integration. Ikke alene overlevede du flugten over Middelhavet, der tog fem dage. Midt i alt har du bevaret troen på fremtiden og evnen til at skabe nyt – til glæde, gavn og inspiration for andre flygtninge.

2015 Til Emmanuel Taban, buschauffør og FN-flygtning fra Sydsudan

Jeg finder det både glædeligt og prisværdigt, at du har formået at kæmpe dig ud af en meget vanskelig situation og integrere dig i et nyt land, men uden at assimilere dig. For medlemmer af mindretal i Danmark er det sidste ikke mindst vigtigt.

2014 Til Emile Djonga, tidl. oversygeplejerske og flygtning fra DR Congo

En flygtning befinder sig på det laveste trin af den sociale rangstige. En flygtning har ingen historie og skal bare bukke og takke. Jeg har selv været luksusflygtning. Jeg skulle ikke til et fremmed klima eller en fremmed kultur. Jeg vidste, at jeg ville få asyl, hvis jeg bare nåede frem til Sverige. Men jeg hørte også gode svenske borgere sige: Dom danskarne, dom drickar vort kaffe!

Du gav ikke op. Hjemme i Congo var du ikke bare uddannet sygeplejerske. Du var oversygeplejerske og underviste andre. Nu uddanner du dig til social- og sundhedsassistent med det mål senere at blive sygeplejerske. Du arbejder dig ud af den negative position som flygtning for at blive respekteret som borger. Det kalder jeg integration.

Gennem kontakterne til din kirke i Haderslev har du fundet dig tilrette i et nyt fællesskab, og jeg er sikker på at du bliver en aktiv borger for dit nye fædreland.

2016

Foto: BMF

Vi har en stor Gud

Iransk børnefamilie på udrejsecenter: Gud vil give os en fremtid

Den iranske familie tager imod med varme smil i det ene af de to højloftede værelser, der det sidste år har været deres hjem på det midtsjællandske udrejsecenter. Ved et bord med ryggen til vinduet sidder datteren Hanna på snart fire år opslugt af en malebog med farveblyanterne spredt ud foran sig. Zahra Manafi fortæller, at den lille pige er født på Hjørring Sygehus få måneder efter, at familien kom til Danmark i oktober 2017. Og at datterens ankomst indirekte var årsag til, at familien måtte forlade hjemlandet. For i Iran er borgernes privatliv et offentligt anliggende, der er omfattet af landets islamiske lovgivning. Og Hannas forældre er ikke gift efter islamisk lov.

– Hvis vi ikke havde haft problemer i Iran, var vi ikke rejst. Det er en lang historie. Og svært for danskere at forstå. I Iran er det helt anderledes end i Danmark. Vi mødte hinanden for 12 år siden, men på grund af vores familier kunne vi ikke gifte os. Da jeg blev gravid med Hanna, blev det meget farligt for os. I Iran skal alle følge de islamiske forskrifter, forklarer Zahra, der voksede op i et middelklassehjem i Teheran, hvor faren var bilforhandler og moren passede hjemmet. Forældrene var praktiserende muslimer, og islam var en integreret del af familiens hverdag.

– Islam var overalt. Hjemme, i skolen og på gaden. I skolen lærte vi, at Gud ville straffe os, hvis vi ikke fulgte islams regler. Som barn var jeg altid bange for at gøre noget forkert, husker hun.

Fritænker

Efter gymnasiet læste Zahra Manafi kunst og teatervidenskab på universitetet og fik senere arbejde som butiksassistent i en tøjbutik. Her mødte hun Mohsen Khatibi Mehr, der bestyrede butikken. De fandt hurtigt ud af, at de havde meget til fælles. Det blev begyndelsen til en lang kærlighedshistorie.

Den unge butiksbestyrelse var en fritænker, der ikke lagde skjul på sin modstand mod enhver form for religiøs tvang. Det havde gentagne gange bragt ham på kollisionskurs med ikke alene den nærmeste familie, men også myndigheder og arbejdsgivere.

– Jeg har aldrig været bange for at sige min mening. I Iran er islam den eneste religion. Man har ikke noget valg. Det kan jeg ikke acceptere. Ingen skal tvinges til at tro på en bestemt måde. Mine forældre vidste godt, hvad jeg mente, og opfordrede mig til at holde mine meninger for mig selv. Som alle iranere er min familie muslimer, men de har aldrig presset os børn til noget. Min mor beder hver dag, men min far er ikke særlig religiøs, fortæller Mohsen, der efter gymnasiet fik skiftende jobs som blandt andet kvalitetskontrollør i et elektronikfirma, inden han blev butiksbestyrelse.

Flugten

Det var først, da Zahra Manafi blev gravid i 2017, at jorden begyndte at brænde under det unge par. Nu var der ingen vej tilbage. Efter godt en måned i Tyrkiet stod de en oktoberdag for snart fire år siden i Københavns Lufthavn.

– Det var vores eget valg. Det hele skete meget hurtigt. Ingen måtte vide noget. Jeg kunne ikke sige farvel til min familie. Først rejste vi med bus til Tyrkiet på falske papirer. Vi kørte i mange timer. I Tyrkiet lykkedes det

Oppe på anden sal i hovedbygningen på Center Avnstrup hænger et billede af et fyrtårn, der lyser op i mørket mod en orangerød aftenhimmel. Mørke dage er der mange af for beboerne på det tidligere sanatorium, der ligger i et naturskønt skovområde 12 kilometer fra Viby Sjælland. Centret fungerer i dag som udrejsecenter for børnefamilier, der har fået afslag på asyl, men som ikke kan eller tør rejse hjem. Alligevel lever håbet også her. For 37-årige Zahra Manafi og hendes mand Mohsen Khatibi Mehr (43) fra Teheran er håbet om et liv uden for Avnstrup knyttet til deres kristne tro. For to år siden blev familien døbt i en kirke i Aalborg efter at have fulgt undervisning i kristendom gennem længere tid. ”I dag er Jesus vores lys i mørket,” siger Zahra Manafi.

at finde nogen, der kunne hjælpe os videre. Vi betalte mange penge. At det blev Danmark var tilfældigt. Vi kendte ikke noget til Danmark. Jeg var meget bange. Hvad ville der ske med os? Heldigvis kom vi gennem kontrollen i lufthavnen og endte i Center Sandholm, hvor vi fortalte, hvorfor vi var kommet, og at vi søgte asyl, fortæller Zahra Manafi.

På asylcentret viste det sig, at beboerne i naboværelset var en iransk familie, der gik i kirke.

– Vi besøgte hinanden på vores værelser og blev venner. Fra Iran havde vi hørt nogle gode ting om kristendommen. Derfor var vi nysgerrige. I Danmark

Fotos: BMF

kunne vi for første gang snakke frit med kristne. Som barn havde Mohsen haft kristne venner. Hans familie boede i et område med mange armenske kristne, og han var ofte på besøg i deres hjem, men som muslim måtte han ikke deltage i deres ceremonier. Det var alt for farligt. Jeg havde haft en kristen kollega, der var tidligere muslim og kom i en husmenighed. Hun havde fortalt om sin tro og om Bibelen og vist mig en video, hvor kristne sang og bad. Jeg kunne godt lide det, hun fortalte. Men hun nåede ikke at fortælle så meget. Da hendes bror blev anholdt af politiet, flygtede hun med sin familie, forklarer Zahra Manafi.

Døbt i Aalborg

Da Zahra og Mohsen blev overflyttet til et asylcenter i Vrå, fik de efter kort tid kontakt med en kirke. Vennerne fra Sandholm var også flyttet til Nordjylland og inviterede dem med i en baptistkirke, hvor der var oversættelse til farsi. Her begyndte de at følge et undervisningsforløb i kristendom.

– I kirken var der mange andre iranere. Vi kunne godt lide at komme der. De fortalte, at Jesus er Gud, og at Gud er kærlighed. Det var helt nyt for os og talte til vores hjerter, fortæller Zahra.

De næste 18 måneder boede parret på tre forskellige asylcentre, hvor de fortsatte med at få undervisning

i forskellige kirker. For to år siden blev hele familien døbt i en frikirke i Aalborg. For Mohsen var det en intens og grænseoverskridende oplevelse.

– Det var den allersmukkeste dag i mit liv. Jeg var utrolig glad. At blive døbt var som at blive født på ny. Det føltes som at danse på hvide skyer! Selvfølgelig vidste jeg, at det var farligt. Iranere, der bliver kristne, kan ikke vende tilbage til Iran. Men i Iran havde vi i forvejen store problemer, så det gjorde ingen forskel. Det, der betød noget, var, at jeg havde fundet tilgivelse og troede på Jesus i mit hjerte. Jeg havde fred i mig selv.

For Mohsen er det vigtigt at kunne dele troen med andre.

– Kristen er jo ikke noget, man er alene. Jeg kan godt lide at gå i kirke og bede sammen med andre. Troen er noget, vi er fælles om. Det er ikke bare mit projekt, understreger han.

Ikke alene

Siden familien kom til Danmark, har de boet på seks asylcentre. Zahra fortæller, at den lange uvished og to afslag på asyl har tæret på kræfter og psyke. I en presset hverdag er det i den kristne tro, at hun henter styrke.

– Når jeg er ked af det, taler jeg meget med Jesus. Det er, som om Jesus siger: ”Rolig, Zahra, rolig.

Jeg er med dig. Jeg vil aldrig forlade dig.” Jeg beder og læser i Bibelen hver dag. Jeg beder for min familie og for alle, der har det svært. Jeg beder for mit land, at mennesker i Iran må kende Jesus. Jeg er med i en gruppe på WhatsApp, hvor vi beder for hinanden og taler om Jesus og hvad der sker i vores liv. Det hjælper mig meget i hverdagen, fortæller Zahra, der også hører kristne podcasts på farsi.

I juli deltog Zahra og Mohsen i en kristen sommerkonference for farsitalende på en højskole i Hillerød. Konferencen strakte sig over flere dage og samlede 120 herboende iranere.

– På Avnstrup har vi meldepligt hos politiet hver morgen og aften, så det var en gave fra Gud, at vi fik lov at være væk fra Avnstrup. Det var som om mit hjerte faldt til ro. Jesus rørte ved mig. Jeg oplevede meget stærkt, at Jesus forstår min smerte. Jeg er ikke alene, siger Zahra, der drømmer om en dag at læse IT eller måske uddanne sig til kok. – Vi må ikke give op. Vi har et barn. I Iran kendte vi ikke Jesus. I dag kender vi Jesus. Vi har en stor Gud. Han vil hjælpe os. Derfor har vi håb. Vi tror på, at Gud vil give os en fremtid. BMF

Afviste asylansøgere:

Ved årsskiftet befandt 566 asylansøgere sig i en fastlåst situation og kunne ikke umiddelbart udsendes. I alt 1.072 såkaldt udrejseparate asylansøgere opholdt sig fortsat i Danmark efter afslag.

Frivilligt abonnement

Nyt på tværs er fortsat gratis, men hvis læsere har lyst til at betale et frivilligt abonnement på 100 kr. eller give en gave, er ethvert bidrag med til at bære Centrets arbejde.

Hjertelig tak • Merci • Thank you • Shukran
Netbank 1551 7707231 - MobilePay 78684

Nyt på tværs nr. 3 – september 2021

Den kristne tro har altid været en stor del af Arejal Haddads liv. Og så elsker hun at synge. Derfor behøvede den 24-årige dansk-libaneser ikke lang betænkningstid, da hun for seks år siden blev opfordret til at synge i Stege Kirkes Pigechor. I dag synger hun fortsat i koret samtidig med en travl hverdag som kandidatstuderende i Leadership and Business Administration ved Roskilde Universitet. ”Så har jeg en god grund til at komme i kirken hver søndag,” siger hun med et smil.

At synge i kirken gør mig glad

Dansk-libanesisk kirkesanger voksede op med kirken

Fotos: BMF

Arejal Haddad kan ikke huske et tidspunkt, hvor hun ikke troede på Gud. Hun er født og opvokset i Fanefjord på Møn men har altid været bevidst om, at hun er andet og mere end dansk. Forældrene kommer fra Libanon, hvor hun stadig har bedsteforældre og andre familiemedlemmer. Hendes mor kom til Danmark som flygtning fra den libanesiske borgerkrig i 1986, og forældrenes stærke tro på Gud har været med til at gøre kirkegang til en del af hverdagen for Arejal Haddad, der er døbt og konfirmeret i folkekirken og også har været minikonfirmand og frivillig i en børneklub.

– Jeg har altid godt kunnet lide at gå i kirke. Da vi var mindre, tog min mor os med hver søndag. Vi er fem søskende, og hjemme holdt hun arabisk kirke for os med sange, historier fra Bibelen og sjove quizzer. Det elskede vi. Om aftenen bad vi, inden vi skulle sove, og når vi skulle spise, sagde vi tak til Gud – også når vi havde kammerater på besøg. Det var alt sammen

“Jeg har altid været stolt af at være kristen. Det er det fundament, jeg står på.”

Arejal Haddad

med til at gøre troen på Gud til noget meget naturligt, fortæller Arejal Haddad, der som barn altid oplevede, at hendes spørgsmål blev taget alvorligt.

– Når jeg var i tvivl om noget, spurgte jeg min mor. Hun forsøgte at svare, så godt hun kunne. Men der er ting, man ikke kan få svar på. Sådan er det også med videnskaben. Mine forældre har lært os om troen, men vi måtte selv vælge. Jeg synes, de har gjort det godt. I dag er jeg og mine søskende alle troende.

I svære perioder er det troen, der har hjulpet mig. Hver aften siger jeg stadig tak til Gud for dagen og beder Fadervor.

Fællesskab i koret

Lysten til at synge er Arejal Haddad ikke ene om i familien. En søster sang allerede i Stege Kirkes Pigechor, da Arejal kom med for seks år siden, og i dag synger en anden søster også i koret.

– En veninde inviterede min søster med, og fordi hun sang i koret, begyndte vi at komme til gudstjenesterne om søndagen. En dag spurgte organisten, om jeg også havde lyst til at synge i koret. Jeg gik i gymnasiet og tænkte, at jeg kunne jo give det en chance. I begyndelsen havde jeg overhovedet ikke styr på det med noder. Men med årene er vi alle sammen blevet bedre og har opbygget et rigtig godt fællesskab. Koret synger både gamle og nye salmer fra salmebogen og også engelske sange. Jeg har lært en masse om min tro ved at synge danske salmer. At synge salmer gør mig glad. Der er en masse håb. En af mine yndlingssalmer er Kingos ”Far verden, far vel.” Det er en gammel dansk visemelodi fra det 17. århundrede med en stærk tekst. Jeg er meget interesseret i dansk kultur og kristendommens historie. Når jeg synger de gamle tekster, forestiller jeg mig forskellige billeder.

Hun er taknemmelig for, at hun har fået den kristne tro med fra sin familie – både i Danmark og i Libanon.

– Min mor er opdraget som katolik. Da vi var små, var vi tit på ferie i Libanon hos vores familie. Jeg får en masse gode følelser, når jeg tænker tilbage. Selv om mine bedsteforældre bor i en lille lejlighed, og vi kom syv mennesker, var det så hyggeligt. Troen betyder rigtig meget for mine bedsteforældre, og når vi var hos dem, gik vi i kirke næsten hver dag. Kirken var altid fuld af mennesker. Forældre tog deres børn med. Jeg husker det slet ikke som kedeligt.

– I Danmark er der ikke så mange forældre, der tager deres børn med i kirke. Det er en skam, synes jeg. Der er brug for flere unge i kirken, hvis der skal være en ny generation til at tage over. Hvis man aldrig har gået i kirke, bliver det jo ikke pludselig naturligt, når man er 18 år.

Går med kors

Den libanesiske borgerkrig kender Arejal Haddad kun fra forældrenes beretninger. Men en enkelt gang rykkede krigen tættere på, da hun og hendes familie blev evakueret under krigsudbruddet i sommeren 2006 sammen med omkring 5.000 andre dansk-libanesere,

der var på ferie i Libanon. Familien kom tidligt ud, og i dag husker hun det ikke som en voldsom oplevelse.

– Jeg var ikke virkelig bange. Jeg havde jo aldrig oplevet krig. Men jeg kunne se på mine bedsteforældre, at de var bange. Vi havde danske pas og kom med en båd, der sejlede til Cypern. Derfra kom vi videre med fly til Danmark.

I dag føler Arejal Haddad sig både som dansker og libaneser. Det har hun det godt med.

– Jeg er dansker, for det er jo her, jeg er født og opvokset. Men lige nu tænker jeg meget på, hvad der sker i Libanon. Det er rigtig svært for mine bedsteforældre. De mangler elektricitet og alt muligt. Selv prøver jeg at tage det bedste fra de to kulturer. Når jeg er hjemme hos mine danske venner, kan jeg godt mærke, at jeg er opdraget anderledes. Hos os har man stor respekt for ældre mennesker. Det synes jeg er godt. Hos mine venner er man mere på samme niveau. I vores kultur er det uhøfligt at sige nej, hvis man bliver spurgt om noget af en ældre person, men i Danmark kan man godt sige nej. Det kan jeg godt lide.

Den 24-årige kandidatstuderende lægger ikke skjul på, at hun er træt af fordomme om, at alle fra Mellemøsten er muslimer.

– Danskerne er vant til, at hvis man kommer fra Mellemøsten, er man muslim. Derfor er jeg begyndt at gå med et stort kors om halsen. Jeg har også tatoveret et kors på venstre underarm, så ingen kan være i tvivl. Der findes altså kristne libanesere – vi er her!

Troen er fundament

Hun undrer sig over, at mange danskere tilsyneladende ikke har nogen religion.

– Det er vigtigt at have en religion, så man har noget at læne sig op ad. Jeg har altid været stolt af at være kristen. Det er det fundament, jeg står på. Jeg prøver at gøre de ting, som gør Gud glad, og behandle andre, som jeg gerne selv vil behandles. I Bibelen står der, at du skal elske din næste som dig selv. Man kan ikke elske andre, før man elsker sig selv. For mig er det også en del af kristendommen.

– Når jeg en dag holder op i pigechor, tror jeg, at jeg vil blive ved med at gå i kirke. I kirken kan jeg slappe af og bare være i nuet. Det betyder også meget, at der er andre til stede i kirken, som har den samme tro.

Om få måneder afslutter Arejal Haddad sit kandidatstudium. Med en uddannelse inden for økonomi og business drømmer den dansk-libanesiske kirkesanger om at starte sin egen virksomhed. Men først overvejer hun at søge job i udlandet i en periode.

– Jeg vil gerne opleve verden og få noget erfaring. En dag håber jeg også at få min egen familie. Om min mand er dansker eller libaneser betyder ikke så meget. Bare han er kristen og tror på Gud. Og så skal han helst være familiemenneske. Min familie betyder rigtig meget for mig.

BMF

Libanesere i Danmark

Alle af libanesiske herkomst: 27.636
Heraf født i Danmark: 14.496
Danmarks Statistik 2021

Nyt om navne

Anna-Kathrine Thunbo Pedersen (54) er ansat som leder i Internationalt Kristent Center (IKC), der tilbyder gratis dansk- og engelskundervisning og andre aktiviteter i Bethesda i København. Hun er uddannet cand.theol. og har været udsendt til Armenien som projektkonsulent i fem år sammen med sin mand. Parret har fire voksne børn.

Sarah Maxted er ansat som kommunikations- og netværkskoordinator i Københavns Stift, hvor hun skal formidle folkekirken tilbud til kristne expats, studerende og andre med anden kulturel og sproglig baggrund. Projektet er et samarbejde mellem syv provstier med base i Eliaskirken, hvor der etableres en engelsksproget luthersk menighed. Sarah Maxted er 31 år, englænder og uddannet sanger.

Folkekirken mellemkirkelige Råd har ansat **Lucas Skråddergaard** (31) og **Kristine Kaaber Pors** (50) som netværksmedarbejdere i Folkekirken Migrantsamarbejde. Lucas Skråddergaard er uddannet religionshistoriker og har været projektleder og daglig leder af Kirkernes Integrations Tjeneste. Kristine Kaaber Pors er uddannet antropolog og har i mange år arbejdet med udviklingsbistand. Hun kommer fra en stilling i Center for Kirkeligt Udviklingsarbejde (CKU). Gift og mor til tre børn.

Kender du en udlænding, som ...

- er interesseret i kristendom?
- ønsker at blive bedre til dansk?
- vil lære mere om det danske samfund?
- vil være sammen med ca. 50 kristne danske unge i 5 mdr?

Tolkning til farsi

Luthersk Missions Højskole
Forstander Henrik Nymann Eriksen
Tlf.: 48 26 07 66 – www.lmh.dk
Lærer på integrationslinjen: Kirsten Munk
Undervisning på farsi for iranere

Jeg er her for at give håb

Erfaren katolsk præst er sjælesørger for tamiler i Vestdanmark

Han var kun 14 år, da han fandt retningen for sit liv. Han ville være præst. Måske var det nonnerne på den katolske skole i fødebyen Jaffna, der vakte teenagedrengens interesse for præstegerningen. I dag er Fr. Reggie ikke i tvivl om, at det var Guds kald.

– Dengang havde jeg ikke brugt det ord. Men noget begyndte tidligt at vokse i mig. På den katolske skole, hvor jeg gik, blev vi undervist af nonner, der viste os stor kærlighed. Da jeg besluttede at blive præst, fortsatte jeg min skolegang på en forskole til præsteseminariet. Jeg har aldrig tvivlet på, at jeg traf det rigtige valg, siger Fr. Reggie, der efter to års filosofistudier færdiggjorde teologistudiet ved Gregoriana Universitetet i Rom. I dag kan han se tilbage på 30 års præstegerning som medlem af den internationale katolske orden Oblatfædrene.

Det er halvandet år siden, at Fr. Reggie flyttede ind i præsteboligen på Herlev-gårdsvej i Herlev, som han deler med to andre præster fra Sri Lanka fra samme orden samt to amerikanske ordenspræster. Den nyere gulstensvilla er omgivet af en frodig have med blomstrende rosenbuske og velpassede tomatplanter, der vidner om grønne præstefingre. Flere cykler og en havegrill på terrassen fortæller, at huset ikke blot er en embedsbolig. Det er også præsternes hjem.

Fr. Reggie voksede op i en katolsk familie i det nordlige Sri Lanka, hvor hans far var skoleinspektør på en katolsk grundskole. Også moren var veluddannet, og han ser med taknemmelighed tilbage på barndommen som den ældste søn i en søskendeflok på otte.

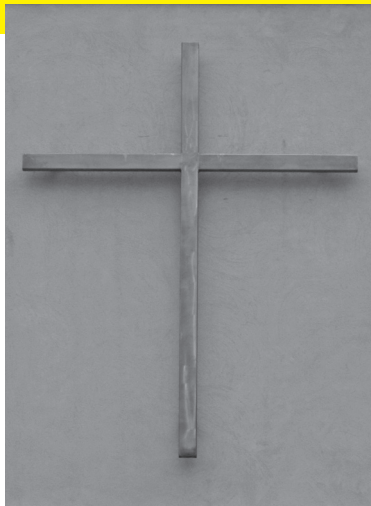
– Jeg er velsignet med en familie, der altid har bakket mig op. Som den ældste søn er det mit ansvar at sørge for mine forældre økonomisk, men da jeg valgte præstegerningen, trådte mine søstre og brødre til, fortæller Fr. Reggie og tilføjer, at familien som følge af den langvarige borgerkrig i hjemlandet i dag er spredt i Canada, Frankrig, England og Indien.

Da borgerkrigen mellem singalesere og det tamilske mindretal brød ud i Sri Lanka i 1983, var han 22 år. Krigen havde rødder tilbage til kolonitiden, inden landet blev selvstændigt i 1948, og sluttede først i 2009. Selv mistede han en bror i krigen. Da Fr. Reggie blev præsteviet i 1992, blev han hospitalspræst i Jaffna på byens største hospital, der modtog et stort antal sårede på flugt fra den eskalerende borgerkrig – langt de fleste tamiler.

– Som hospitalspræst mødte jeg krigens ofre på nærmeste hold. Der var alt for mange traumatiserede mennesker til, at jeg kunne klare opgaven alene. Jeg var så heldig at få en ældre erfaren ordenspræst som mentor, og sammen begyndte vi at oplære lægpersoner til at hjælpe som åndelige vejledere, fortæller Fr. Reggie, der siden har videreuddannet sig inden for pastoral counselling (sjælesorg).

Da borgerkrigen intensiveredes i 1995, flygtede flere end 300.000 tamiler til fastlandsområdet Vanni i den nordlige provins, hvor mange endte i flygtningelejre. Her fortsatte Fr. Reggie som sjælesørger og counsellor.

– Foruden krigstraumer efter bombardementer

Det er en særdeles erfaren præst, der i august fik overdraget hvervet som den katolske kirkes sjælesørger for tamilske katolikker i Vestdanmark. I størstedelen af sit mangeårige præsteliv har Edmund Reginald Saviripillai OMI, også kaldet Fr. Reggie, arbejdet med sjælesorg og åndelig vejledning blandt flygtninge med krigstraumer. Den 60-årige ordenspræst fra Sri Lanka kom til Danmark i februar 2020 for at betjene den engelsksprogede menighed ved Vor Frue Kirke i Herlev. Han ser frem til også at få mulighed for at bruge sin erfaring som præst for tamilske flygtninge i Danmark.

var mange stærkt påvirket af tabet af det hjem, som de ofte selv havde bygget og var stærkt knyttet til. Nu havde de mistet alt. Selv om der var meget begrænsede faciliteter, lykkedes det at starte et projekt, hvor vi oplærte unge til at tage ud i lejrene og lytte til flygtningenes historier. Bare lytte. Der var et enormt behov. Det lykkedes at skaffe funding fra den katolske organisation Cafod, så vi var der, da tsunamien ramte Sri Lanka i 2004, hvor vores område var blandt de hårdest ramte med meget høje dødstal. På det tidspunkt var vi den eneste organisation, der havde kapacitet til at yde akut hjælp og counselling til de overlevende og alle dem, der havde mistet hjem og familiemedlemmer, fortæller han.

Fr. Reggie er en venlig og smilende mand med et varmt glimt i de mørke øjne bag brillelænsene. Han er taknemmelig for de muligheder, han gennem et langt præsteliv har fået for at være til gavn for mennesker med traumer som sjælesørger og medvandrer. At han nu får lov til at fortsætte sit virke som præst og åndelig vejleder for tamilske flygtninge i Danmark, betragter han som en ekstra gave.

– Det giver mig en oplevelse af sammenhæng i min præstegerning. Allerede som ung hospitalspræst under borgerkrigen følte jeg et stærkt kald til dette arbejde. Det blev siden bekræftet af mine overordnede, der gav mig mulighed for videreuddannelse i pastoral counselling og psykologi i USA og England, fortæller Fr. Reggie, der under coronanedlukningen ydede online sjælesorg til krigsflygtninge i andre europæiske lande. Og der er fortsat bud efter den erfarne sjælesørger.

– Jeg giver mig stor tilfredsstillelse at kunne hjælpe. Som sjælesørger er man hele tiden i kontakt med sig selv og ved, hvornår man kan hjælpe andre, og hvornår man selv har brug for hjælp. For mig er det vigtigt at integrere psykologi og spiritualitet. Når folk stiller spørgsmål til troen, er der altid underliggende psykologiske faktorer.

– Som sjælesørger er det ikke min opgave at give svar, men at lytte og forstå. Fordi jeg selv har oplevet krig, forstår jeg, hvad mange flygtninge har oplevet. Jeg er her for at hjælpe dem med at tage hånd om de svære oplevelser. Nogle krigsoverlevende har aldrig fået hjælp og kæmper

stadig med PTSD efter 30 år. Jeg vil aldrig kunne tilfredsstille mennesker med mine svar, men jeg kan støtte dem i at føle det, de føler. Min opgave er at give mennesker håb. Når man hjælper andre, vokser ens eget håb. Selv om jeg har set krigens gru, har jeg aldrig mistet håbet. Som kristne har vi altid håb uanset de ydre omstændigheder. Vi er jo vidner til opstandelsen, hvor Jesus overvandt det onde. Derfor er det vigtigt, at vi giver vores tro på den opstandne Kristus næring, så vores tillid til Kristus vokser.

Som sjælesørger for tamilske flygtninge i Vestdanmark holder Fr. Reggie gudstjenester på tamilsk i flere jyske byer og mødes med familierne i hjemmene.

– Der er stor forskel på forældregenerationen, der kom hertil med krigstraumer for over 30 år siden, og de unge, der er født her. Mange forældre har svært ved at forstå deres børn, der er vokset op med danske værdier. Jeg kan lytte til både forældre og børn og hjælpe dem med at forstå hinanden. De unge har brug for et trygt rum, hvor de kan sætte ord på de udfordringer, de oplever, uden at jeg eller andre kommer med svar. Og så er det vigtigt, at de unge får opgaver og ansvar i kirken, hvis det også skal være deres kirke.

Tilbage til cyklerne på terrassen. Fr. Reggie fortæller med et smil, at han går mange ture og også er begyndt at cykle i Danmark.

– Jeg er lige fyldt 60, og så længe jeg lever, vil jeg gerne være rask og rørig, så jeg kan arbejde. Om det er mange eller få år, betyder ikke noget. Foreløbig er min fremtid her. Jeg har en stærk oplevelse af, at jeg er der, hvor Gud vil, at jeg skal være, siger Fr. Reggie, der er meget åben for kontakt og samarbejde med andre kirkesamfund i Danmark.

– Vi er alle kristne. Vi er alle på rejse mod den samme destination. Når man har forstået det, falder meget andet på plads. **BMF**

EDMUND REGINALD SAVIRIPILLAI (FR. REGGIE)

- Født 1961 i Jaffna i Sri Lanka.
- Præsteviet i den katolske kirke 1992.
- BTh i teologi; MS/MSc i counselling og psykologi.
- Har studeret i Rom, USA og London og boet syv år i Norge.
- Siden 2020 andenpræst ved Vor Frue Kirke i Herlev og fra august 2021 sjælesørger for tamilske katolikker i Vestdanmark.
- Bor i præstefællesskab i Herlev.

Srilankanere i Danmark

Alle af srilankansk oprindelse: 12.129
Heraf danske statsborgere: 9.352
Født i Danmark: 5.096
Danmarks Statistik 2021

“ Som kristne har vi altid håb. Vi er jo vidner til opstandelsen, hvor Jesus overvandt det onde. **Fr. Reggie**

GIV HÅBET STEMME

Weekend om tro og livsmod i et nyt land
København d. 12.-14. november

Vidensdeling, livshistorier og inspiration
til kirkernes integrationsarbejde

Mere info: www.tvaerkulturelt-center.dk

Amharisk København

	København	Emmanuel Evangeliske Kirke, LM, Nansensgade, Daniel Hallu Larsen, tlf. 3116 4347 Etiopisk-ortodoks menighed, Sct. Augustins Kirke, Zemichael Deressa Seboka, tlf. 5284 7624 Mission for Nations Int. Ministry, Sct. Johannesgården, Matthew Hora, tlf. 3140 9006 (P) Etiopisk-ortodoks menighed, Helligåndskirken, Kidane Amare, tlf. 4240 2687 Fountain of Life Ministries, Romel Shaol Yokhena, tlf. 6047 1831 (P) ArabisK menighed, Brønderslev Kirke, Tarek Freiwat, tlf. 2062 8175 Arabisk menighedsfællesskab, Greater Love, Vigerslev Kirke, Nabil Astafanos, tlf. 2993 4900 Den Koptisk Ortodokse Kirke, St. Marie & St. Markus, Youssef G. Habashy, tlf. 4276 4946 En glade mynd, Christianskirken, Wessam Youssef, tlf. 0556 1771 Sct. Andreas Kirke, Kbh./Odense Domkirke, Steffen Hvorth-Nissen, tlf. 5018 8943 Aarhus/Odense/Aabenraa: Armenisk ortodoks menighed, Sct. Lucas Kirke, Jasmin Kounginian, tlf. 2480 8474 Tilst Aarhus Burmesisk Esbjerg, Odense, Kalundborg: Myanmar Chr. Fellowship, Ali Moses, tlf. 4242 0355 / Salai Thawng, tlf. 2618 3667 Frederikshavn, Hjørring, Søby, Skjern, Esbjerg, Ringe, Rønne: Chin Association in DK (CCADIC): Emmanuel Cinzeh, tlf. 4844 2908 / Moses La Bawl Peng, tlf. 6183 8478 (B) Marip Ja Ing, tlf. 9170 9650 (B) International Baptist Kirke, Korsvejskirken, pastor Gilbert Rukundo, tlf. 5859 6133 Presbyterian Church of Cameroon, Opstandelseskirken, Michael Taylor, tlf. 4275 2387 God's Ambassadors (ghanesisk), Avedore Kirke, Samuel Koli Adjefi, tlf. 3188 5909 Christian Love Fellowship, Judith Nakkazi, tlf. 4241 2892 Copenhagen Christian Fellowship, Brøndby Str. kirke, Stephen Osei Safo, tlf. 2849 2881 Skt. Nikolaj Kirke, Benny Blumensaaf, tlf. 7512 1027 (K) Gellerup Kirke, Niels Hviid, tlf. 8625 0912. <i>Int. gudstj. d. 26. sept.</i> Høj Int. Christian Ministies (HICM), Jan Joensen, tlf. 2299 7312 Vor Frue Kirke og Sankt Antonii Kirke, Joy Fernando Santhiyogoo, tlf. 5124 8422 (K) Int. Christian Fellowship (congolesisk), IM Missionshuset, M. Sigala, tlf. 5123 5862 Kirkeligt for All Nations for Kirke, Georg Barotale, tlf. 75618177, son. kl. 10 (<i>oversætt.</i>) Int. City Baptist Church, Esajas skolen, pastor Tony Achearpong, tlf. 4352 8440 / 6138 2037 (B) Arise and Shine, Vejleå Kirke, pastor Emmanuel Okoye, tlf. 2624 0135 Høj Int. Christian Ministines (HICM), Kristikirken, Daniel Datosomor, tlf. 2711 7145 (P) Kolding Int. Congr. (KIC), Simon Peters Kirke, Michael Markusen, <i>Gudstj. 1. søn. i md. kl.13</i> Alive Bible Congregation, Kingos Kirke, Chris Akwasi Oduro, tlf. 3131 8805 Bethel Missionary Baptist Church, Købnerkirken, pastor Gerry O. Calba, tlf. 3255 8926 (B) Champions Chapel, Søborg, Enoch Odumade Oluwatosin, tlf. 6052 7054 Christian Center, Kbh. Kirken i Kulturcentret, Palle Flyger, tlf. 4010 9051 (P) Christ the King Int. Ministries, Joseph Senyondwa, tlf. 7140 6624 Church on the Rock, Valby, James og Miriam Lubega, tlf. 2636 8134/2735 9202 Copenhagen Community Church, Nørre Farimagsgade 45, David Bjerre, tlf. 5155 5376 Disciples Assembly Church, Vibevej 7B, Kbh., NV, lyere Igbogbo (William), tel. 7163 7080 Eliaaskirken, William Salicath, tlf. 2993 9533, <i>sidste søndag i måneden.</i> Evangeliste Mission (Eifenbenskyntset), Solbjerg Kirke, Susanne Ravnborg, tlf. 3136 3076 Filippinsk menighed, Kirken i Kulturcentret, Raymond Ossias, tlf. 4013 0506 (P) First International Baptist Church, Niels Erik Nielsen, tlf. 2942 0090 (B) Go's True Mission (GTIM), Sct. Johannesgården, Pastor Osei, tlf. 5354 0818 Haraldskirken, Morten M. Samuelsen, 2462 3969, <i>Narvest Traksgiving d. 26. sept. kl. 14.30</i> International Central Gospel Church, Akwasi Oppong Anoaibeng, tlf. 3150 7027 International Church of Cph., Sct. Andreas Kirke, pastor Timothy Stewart, tlf. 3962 4785, <i>Sun. at 10.30</i> International Christian Community, Fredens Kirke, Ravi Chandran, tlf. 3672 6058/2345 0939 International Congr. of United Methodist Church, Jerusalemskirken, Ole Birch, tlf. 3312 9606 (M) International Harver Chr. Centre, pastor James Comney, tlf. 2667 3286/3622 9664 Jesus Centre (RCCG), David Ade og Adibola Olushola, tlf. 2234 7482 Jesus Is Lord Church, Allehelgens Kirke/Lyngby Baptistkirke, Rosalie Kozlowski, 4220 8888 Kingos Kirke, J.C. Larsen, 2810 2776/ A. Graversen, 6127 3022. <i>Int. gudstj. 14. nov. kl. 14.30</i> Ministry of Seven Angels of God International, Maxwell Eze, tlf. 3134 6610 Sakramentskirken, Fr. Joy Fernando Santhiyogoo, tlf. 4494 7694 (K) Salvation House (nigeriansk), Kvartehuset, Cosmos Osakpamwan, 5010 8588 Sankt Annæ Kirke, Piotr Grzeszkiewicz, tlf. 5028 9315 (K) SDA Int. Church Cph, Adventkirken, pastor Robert Fisher, tlf. 2172 0552 (A) St. Alban's Anglican Church, Rvd. Smitha Prasadam, tlf. 2232 5337, <i>Gudstj. kl. 10.30 (Kbh)</i> Sollerød Kirke, Bo Chen, tlf. 2939 0535. <i>Int. gudstj. 24. okt. kl. 14.30</i> The Lord's Chosen Charis. Revival Min.. Sct. Johannesgaarden, R. Nwankwo Ifit, 2286 9340 Victory Chapel (nigieransk), Bådehavnsvej 4, Ola Jones, tlf. 2098 5401 Skt. Knud Lavard Kirke, P. Saruete Lando, lando@skt.dk (K) Jesu Gospel Kirke (afrikansk), Thomas Appah, tlf. 6024 4042 Nordøstafrikansk int. menighed, Vor Frelser Kirke, Christopher Ogwetta, tlf. 9193 3363 Living Stones Bible Church, McDonald Uche, tlf. 2040 2521 (P) International Temple Bridge Bible Ministry (ghanesisk), Atto Smith, tlf. 2225 5263 Church of Pentecost, Kastanie Allé 20, Akousa NKansah Samoah, tlf. 2680 2343 Omega Fire Ministries, Prince Iredia, tlf. 9144 2305 Holy Int. Christian Ministines (HICM), Kapinga Dionne Mushagalusa, tlf. 2781 0892 Word Outreach Church, JackieLine Hansen, 2696 0113 (P) Viborg Internationale Pinskekirke, Ruben Moore Hojer, tlf. 8660 0233 (P) New Covenant Church of Jesus Christ, Felix Mbala, tlf. 3189 9023 (P) Hjørring: Int. menighed, Apostolsk Kirke, Martin Mutale, tlf. 2616 1439 / 3042 8476 (Ap) Frikirken International Church, Kelvin Sam, info@intc.dk Koionia Int. Christian Fellowship, Karmelkirken, Lee Hanson, tlf. 2622 2667 (B) Sct. Mariæ Kirke, tlf. 9879 6349, pater Jude Kulas, tlf. 9879 6347 (K) Christian International Fellowship, cif@valgmenighed.dk <i>Gudstj. 1. søndag i md. kl.10.30</i> Christianskirken, Anders Moberg, tlf. 4172 7110 <i>Monthly services in English</i> International Harvest Christian Community, Emmanuel Frank Apiah, tlf. 6181 4754 Vor Frue Kirke, pater Krzysztof (Kris) Augustyniak, tlf. 8730 7044 (K) Aarhus Valgmeneighed, international pastor keld Dahlmann, keld@valgmenighed.dk Grønnevang Kirke, Claus Øland-Christensen, tlf. 2627 9916 (F) (<i>oversættelse</i>) Apostelskirken, indvanderpræst Niels Nyman Erikson, 2348 0481 (F) (<i>oversættelse</i>) Netværkskirken Metropol, Benjamin Sarkez, tlf. 3295 2353 / Kenneth Kühn, tlf. 6120 1009 Valgmeneigheden Church of Love, Massoud Fourouzandeh, 4053 2523 Immanuel Fællesskab, Christianskirken, Naser Rezaeihi, tlf. 2168 2414 Gamisoniskirken, Marja Silvonon-Hansen, tlf. 2164 8101 (L) Resurrection Int. Chr. Center, Brøndby Str. Kirke, Jacques Musungyu Kalala, tlf. 5137 2792 Eglise International du Saint-Esprit, Lutherkirken, Yapo Abraham Assi, 2878 1065 Fransk Reformert Kirke, Philip Maury, tlf. 3111 3218 (K) Sakramentskirken, Jérôme Dejean De La Bâtie, paroissecopenhague@gmail.com (K) MCCS Danmark, Hvidovrevej 80, 2610 Rodovre, Pascal, tlf. 2941 5819 Hans Eggede Kirke, Borgny Brünning-Hansen, 5135 5190 / Kristinasova, N.P. Nonstein, 3255 1809 Presbyt. Church of Ghana, Den Reformerte Kirke, Gothersgade, Kwame Danquah, tlf. 3078 0795 Græsk-ortodoks menighed, Sct. Aleksander Nevskij Kirke, Sergij Plekhov, 3313 6046 Græsk-ortodoks menighed, Tolbodgade 7, Sávas Christiansen Helligåndskirken, 6737, tlf. 4593 6737/Oline Bertelsen, tlf. 2343 8732 (F) PERIK, Lidya Sørensen, 2013 6180, perikoid@gmail.com København, Horsens, N. Tranders, Esajas kirken, Kbh., www.jonshus.dk Sigfus Kristjánsson prestur@kirkjan.dk København Jesu Hjerte Kirke, Loredana Ruggiero, tlf. 7161 4527 (K) Esbjerg, Horsens, Næstved, Søborg, Aalborg (Skt. Nikolaj Kirke): Faris Toma Moshe, tlf. 6193 9093 (K) Chinese Church in Cph., LM, Kirkegårdsvæg 21, Peter Lam, tlf. 3887 4570 Bethel World Mission Church, Mørkøj Kirke, Amou Nkusi Kijana, tlf. 2927 9099 Ark Church, Lyngby Ap. Kirke, Janepher Umurangwa, janifer_uumu@hotmail.com Zion Temple Celebration Centre DK, Lyngby Baptistkirke, TeJaeni Misago tlf. 3046 0153 Den Reformerte Kirke, pastor Dea Hwan Oh, tlf. 3251 1707	Kroatisk Kolding/Kbh Litausk København Makedonsk København Malayalam Hellerup Nepalesisk København Norsk Esbjerg/Haderslev/Sønderborg: Skt. Nikolaj Kirke, Jacek Aniszewski, tlf. 5028 9148 (K) Helsingør/Hvidovre: Skt. Vincent Kirke, Andrzej Papuga, tlf. 2818 4725 / Piotr Grzeszkiewicz, tlf. 5028 9315 (K) Herning K
--	-----------	--	--

Tværkulturelt Center · tlf. 3536 6535
www.tvaerkulturelt-center.dk/kalendarium

Fra Bagdad til Tilst

Assyrisk folkeskolelærer: Børnene skal kende deres rødder

Børnene fra dengang er for længst blevet voksne. Men foreningen eksisterer stadig, for også den næste generation, der er født og opvokset i Danmark, skal have mulighed for at kende deres rødder, siger Shamiran Yousif, tidligere formand for Kristelig Assyrisk Børne- og Ungdomsforening (KABU). Den 60-årige folkeskolelærer fra Tilst er fortsat aktiv i foreningen som frivillig og glæder sig over, at de tidligere medlemmer i dag er veluddannede unge voksne, der bidrager aktivt til det danske samfund og som assyrere er stolte af deres rødder i et af verdens ældste kirkesamfund.

Selv er hun mor til fire voksne børn, der er henholdsvis ingeniør, tandlæge, tandplejer og lærer. På en hylde i den store stue i villan i Tilst står billeder af børn og børnebørn. Det er gået dem alle godt. Shamiran Yousif er både taknemmelig og ydmyg.

– Det er ingen selvfølge. Det er Guds gave. Der har været meget svære perioder, hvor vi ikke kendte fremtiden. De to ældste er født i Bagdad, men da krigen kom, måtte vi flygte til Nordirak. Vi efterlod alt. Vores ældste søn var to år og husker stadig enkelte episoder fra de fem år, vi var på flugt – som at han faldt af hesten, da vi flygtede gennem et bjergområde, og at det var mørkt og koldt. Han husker også det telt, hvor vi boede i en flygtningelejr i Iran i to år og tre måneder, fortæller Shamiran Yousif, der altid har opfordret børnene til at spørge ind til familiens historie. De skal vide, hvor de kommer fra, siger hun.

– Da de to ældste skulle begynde på en uddannelse i Aarhus, besluttede vi at købe et stort hus, så de kunne bo hjemme, mens de læste. Indtil da havde vi boet syv personer i en mindre lejlighed. I det nye hus kunne de for første gang få deres egne værelser, fortæller Shamiran Yousif.

I dag er det flere år siden, at den yngste flyttede hjemmefra, men når de voksne børn kommer på besøg med deres familier, er der igen liv i det store hus.

SHAMIRAN YOUSIF

- Født 1961 i Bagdad i Irak.
- Kom til Danmark i 1991 fra en flygtningelejr i Iran.
- Uddannet folkeskolelærer med linjefag i hjemkundskab, arabisk og dansk som andetsprog.
- Frivillig i Mar Mari's Assyriske Menighed, hvor hun også synger i kirkens kor.
- Gift med Ashur Shino, der er socialrådgiver; fire voksne børn og fire børnebørn.
- Bor i Tilst ved Aarhus.

For Shamiran Yousif handler integration også om at kende sin egen historie og sørge for, at næste generation ikke bliver rodløs. Derfor har den irakiskfødte skolelærer fra Tilst siden 1995 været frivillig i Kristelig Assyrisk Børne- og Ungdomsforening (KABU), der blev startet af en kreds af engagerede og fremsynede forældre, der var kommet hertil som flygtninge i slutningen af firserne. Foreningen arrangerede aktiviteter som fodbold, svømning, folkedans, madlavning og undervisning i assyrisk sprog og kristendom i håb om, at sunde fritidsinteresser, socialt samvær og kendskab til egen kultur ville fremme de unges integration og modvirke rodløshed. I 2000 blev Shamiran Yousif formand for foreningen, der dengang havde 45 aktive medlemmer i alderen 6-25 år.

– Vores ældste datter bor i England. Når hun kommer hjem med mand og børn, er det godt, at vi har masser af plads, siger Shamiran Yousif, der gerne serverer traditionelle assyriske specialiteter, når familien er samlet. Og hvert år bager hun assyriske julesmåkager til børnene og deres familier.

– Småkagerne minder dem om deres barndom. I dag har de ikke tid til selv at bage, så hvert år bager jeg en stor portion, siger hun med et glad smil.

Da Shamiran Yousif kom til Danmark i 1991, var det stadig muligt for flygtninge at få familiesammenføring med ældre forældre, og indtil Shamirans mor døde i 2014 som 86-årig, boede hun hos familien. I mange år var moren en stor støtte for den travle børnefamilie.

– Min mor var en stærk kvinde. Hun voksede op på landet og lærte aldrig at læse og skrive, men hun kunne så mange andre ting. Vi var en stor familie med otte børn – syv søstre og en bror. Min mor sørgede for os alle sammen. Min far døde, da jeg var 14 år, men min mor holdt sammen på familien og fortsatte med at tage os med i kirke hver søndag. Kirken og den kristne tro var hendes faste holdepunkt. Sådan er det også for mig i dag. Det er min tro, der giver mig styrke.

– Her i Danmark var det i mange år min mor, der lavede mad til os hver dag, mens min mand og jeg studerede og gik på arbejde. I Danmark skulle vi starte helt forfra – fra nul. Det var vigtigt for os at få en dansk uddannelse, så vi kunne være gode forbilleder for

vores børn. Når børnene kom hjem fra skole, var min mor der altid og havde tid til dem. De kom aldrig hjem til en tom lejlighed. Gennem hende lærte de en masse om vores kultur og historie. Da hun døde for syv år siden, var det en stor sorg for os alle. Vi savner hende stadig meget, siger Shamiran Yousif.

Trods en familiehistorie, hvor krig og flugt i generationer har trukket dybe spor, kan Shamiran Yousif fortælle om et stærkt sammenhold. Og julen er det tidspunkt, hvor den assyriske familie gør en særlig indsats for at samles. Både Shamiran og hendes mand har flere søskende i Danmark, så familiens børn voksede op med onkler, tanter, fætre og kusiner, som de stadig har et nært forhold til. Resten af den store familie er spredt ud over verden.

– Julen i Danmark er meget anderledes, end da jeg var barn i Irak. Men vi er stadig sammen som familie. Vi er taknemmelige for, at vi har vores egen kirke, så vi selv kan bestemme, hvornår vi holder julegudstjeneste og julefest. I julen går alle i kirke. Så er vi måske 120. Vi er jo alle vokset op med kirken, forklarer hun.

“Selv om jeg har boet i Danmark i 30 år, vil jeg altid være assyrer.”

Shamiran Yousif, folkeskolelærer

Irakere i Danmark

Alle af irakisk herkomst: 33.808
Heraf danske statsborgere: 23.373
Heraf født i Danmark: 13.914
Danmarks Statistik 2019

Foto: BMF

– Her i Danmark har vi frihed til at praktisere vores kristne tro og traditioner. Sådan var det ikke for vores forældre og bedsteforældre. Hver dag siger jeg tak til Gud. Selv om jeg har boet i Danmark i 30 år, vil jeg altid være assyrer. Jeg har lært mine børn at tage det bedste fra de to kulturer.

Østens Assyriske Kirke: Grundlagt omkring år 45 af apostlen Thomas på vej til Indien. De ca. 400.000 assyriske kristne bor i dag i over 40 lande. Mar Mari's Assyriske Menighed i Danmark blev grundlagt i 1985 af flygtninge fra Irak, Iran, Tyrkiet og Libanon. Menigheden har ca. 350 medlemmer og har siden 2017 haft egen kirke i Tilst.

MØD BESTYRELSEN

Foto: BMF

– Hvad giver dig glæde?

Vi er velsignet med to dejlige børn, der vokser og i dag forstår rigtig meget. Børn er et stort arbejde og en stor velsignelse.

– Hvad optager dig?

Der er mange ting i mit hoved. Situationen i Syrien og min families sikkerhed. Min mor kom til Danmark i 2015 og fik asyl efter §7.3 i Udlændingeloven. Det er nogle af de tilladelser, som nu bliver inddraget. Min mor er alene og kan ikke rejse tilbage.

– Hvad udfordrer dig?

Jeg havde tænkt at tage en uddannelse som bioanalytiker. Men efter 10 år i Danmark har jeg stadig ikke permanent ophold. Det kan jeg først søge om, når jeg har haft ordinært arbejde i tre et halvt år.

Derfor har jeg valgt at opgive min uddannelse og i stedet arbejde. Så længe vi ikke har permanent ophold, risikerer vi, at Danmark en dag sender os tilbage til Syrien.

– Hvad er det bedste råd, du har fået?

Gør det, du skal, vær stabil og pligtopfyldende – og overlad resten til Gud.

– Hvad er du taknemmelig for?

At vi bor i et land, hvor der er sikkerhed. At vi har elektricitet, mad og vand. Det er gaver fra Gud. Min familie i Syrien har kun elektricitet to timer om dagen og mangler helt basale ting.

– Hvad er Tværkulturelt Centers vigtigste opgaver?

At præsentere andre kulturer for danskerne, så de bedre kan forstå, hvad vi kommer fra. Og at invitere til gudstjenester og konferencer, hvor flygtninge føler sig velkomne. Jeg har selv lært rigtig mange ting på Tværkulturelt Centers konferencer.

JOSEPH ZAHR

- Født i 1980 i Saidnaya nær Damaskus i Syrien.
- Diplomingeniør; dansk HF eksamen; produktionsmedarbejder hos Haribo.
- Søgte asyl i Danmark i 2011; fik asyl i 2014.
- Gift med Angham; far til Daniel (5) og Diana (3).
- Bor i Næstved.
- Medlem af Tværkulturelt Centers bestyrelse siden 2020,

Giv plads til andre

Interview med britisk-indisk ledelsesrådgiver

Som expats tilhører Mathen Thomas og hans kone Alice den slags udlændinge, der efterspørges i Vesten. Det engelske låneord betyder egentlig blot en person, der befinder sig uden for sit eget land, men i dag bruges betegnelsen hovedsagelig om højtuddannede udlændinge, der i en kortere eller længere periode arbejder i et andet land, hvor de bidrager med eftertragtet viden og knowhow.

Det var et lederjob i en global virksomhed, der arbejder med forandringsledelse i en international virksomhed i Skandinavien, der for tre år siden fik den britisk-indiske familie til at rykke op fra Belgien, hvor de havde boet i 11 år. Inden da havde de boet otte år i England og 15 år i Singapore.

– Fordi vi har levet i mange forskellige kulturer, har vi let ved at integrere os et nyt sted, siger Mathen Thomas, der har indvilligt i at fortælle om erfaringer fra et internationalt arbejdsliv en søndag efter gudstjenesten i den anglikanske St Alban's Kirke på Langelinie, hvor han er kirkeværge og hans kone er safeguarding officer.

– I Danmark taler man meget om integration og at udlændinge skal lære dansk. Men integration handler ikke kun om sprog. Det handler også om relationer og om at vise interesse for andre – begge veje. Selvfølgelig er det vigtigt at lære sproget, for dermed viser man respekt for de mennesker, man bor iblandt. I dag taler min kone dansk, men så langt er jeg desværre ikke selv, indrømmer Mathen Thomas, der ser flere paralleller mellem principper fra sit professionelle virke og den danske debat om integration.

– I forretningsverdenen er det helt grundlæggende at forstå, at man ikke kan fremtvinge forandring. Først handler det om motivation og bevidstgørelse. Den anden skal have en klar forståelse for, hvorfor forandring er ønskelig, og selv ønske forandring, inden man kan tilføre viden og redskaber. Nogle af de samme principper gælder også i forhold til integration af udlændinge. Man må møde mennesker der, hvor de er, og give den anden plads. Det nytter ikke at forsøge at påtvinge andre sin egen måde, understreger han.

Den erfarne virksomhedsleder er født i London i en indisk diplomatfamilie og oprindelig uddannet maskiningeniør. Barndomsårene blev tilbragt i England, Ghana, Belgien og Thailand. Med en BEng fra et af Indiens førende universiteter fik han sit første job i Hong Kong. Derefter fulgte en række internationale lederjobs og en MBA fra et amerikansk universitet.

– Det meste af mit arbejdsliv har jeg ledet globale virksomheder gennem udviklingsprocesser med henblik på opskalering, vækst og øget rentabilitet. Målet er at gøre virksomhederne med rentable, så aktionærerne får større udbytte, men på en bæredygtig måde. Ingen kompromisser med hensyn til værdier, sikkerhed eller etik. Personligt giver det mig en masse energi at se mennesker og virksomheder vokse og lykkes, siger Mathen Thomas, der aldrig har sat skel mellem sit arbejdsliv og sin kristne tro.

– I min verden taler man ikke om tro. Men ens handlinger taler. Jeg går ikke ind i en virksomhed og fortæller, at jeg er kristen. Men folk finder ud af det. De ser det i mine handlinger og i den måde, jeg behandler mine medarbejdere på. Jeg har ikke brug for at opbygge mit eget ego. Jeg kan da godt fortælle, at jeg går i kirke, men jeg bruger sjældent mange ord. Alligevel oplever jeg ofte, at folk begynder at åbne op og gerne vil tale

om mere personlige ting, fortæller Mathen Thomas, der voksede op i den anglikanske kirketradition.

– Min familie har været kristen i næsten to tusind år. Ifølge traditionen var syv bramener de første, der tilsluttede sig kristendommen, da apostlen Thomas kom til Indien omkring år 60. Over-leveringen fortæller, at en af dem var min forfader. I 1860 tilsluttede min gren af familien sig Church of South India, der er en del af det verdensomspændende anglikanske kirkefællesskab. Jeg er døbt og konfirmeret i den anglikanske kirke, og der føler jeg mig stadig hjemme.

En oplevelse i den anglikanske domkirke i Singapore betød, at den kristne tro fik en ny betydningsdimension for familien.

– Min kone havde et helbredsproblem, hvor lægerne anbefalede en operation. På et tidspunkt deltog hun i en gudstjeneste i domkirken, hvor der var mulighed for forbøn. Her oplevede hun en mirakuløs helbredelse, som senere blev bekræftet af læger. Oplevelsen betød, at vi kom tættere på Gud. Siden har vi ikke været i tvivl om, at Gud virkelig er der og aldrig vil forlade os, siger Mathen Thomas.

I lejligheden i Holte nord for København er hunden Snowy en del af husstanden. At en hund gør det lettere at få kontakt med ellers reserverede danskere, kan den britisk-indiske familie bekræfte fra de daglige hundeluftturer.

– Helt fra starten oplevede vi, at når vi gik ud med hunden, begyndte danskere spontant at snakke med den. Og så var der jo kontakt. De fleste danskere er meget private, men en hund nedbryder barrierer. Min kone er meget åben omkring sin tro og oplever ofte, at danskere betror sig til hende om personlige ting. Når hun så siger, at hun vil bede for dem, siger de mange tak! Det er danskere, der normalt ikke taler om deres tro, fortæller Mathen Thomas.

Hvor længe parret bliver i Danmark, ved de ikke. Men en dag er det planen at vende tilbage til England, hvor deres to voksne børn bor. Og det tredje livsafsnit skal handle om at give tilbage.

– Vi har fået meget betroet. Nu er det tid at give tilbage. Når jeg en dag går på pension, vil jeg nok ikke bare sidde og kigge på solen, siger Mathen Thomas, der allerede fungerer som frivillig rådgiver for flere kirkelige institutioner.

– Da Covid19 ramte, hjalp hverken uddannelse, penge eller social status. Krisen fik os til at spørge, hvad der er det vigtigste i livet. Og det er ikke penge og succes. For os er det vores tro, vores familie og vores venner. Vores håb er i Kristus. Han giver os liv i overflod.

BMF

Passet er britisk, men familierødderne går tilbage til den indiske delstat Kerela, hvor apostlen Thomas i det første århundrede grundlagde Mar Thoma kirken, der er et af verdens ældste kirkesamfund. I dag er adressen en lejlighed i Holte, men for ledelsesrådgiver Mathen Thomas er den kristne tro stadig det faste forankringspunkt, både i privatlivet og i de internationale lederjobs, han i mange år har haft ude i verden.

“Integration handler også om relationer.

Mathen Thomas

"Når vi gik tur med hunden, begyndte danskere spontant at snakke med den." Mathen Thomas

Foto: BMF

Tvær-
KULTURELT

CENTER

Netværk for
tværkulturelt kristent arbejde

Ryesgade 68 • 2100 København Ø • Tlf. 3536 6535

E-mail: info@tvaerkulturelt-center.dk
www.tvaerkulturelt-center.dk

Netbank: Reg.nr. 1551 Kontonr. 7707231
MobilePay 78684

Koordinator: Cand.mag. Birthe Munck-Fairwood
Tværkulturel medarbejder: Cand.theol. Ann Juul Kjestrup
Regnskabsfører: Ilse Due

Medlemsorganisationer og –menigheder:

Organisationer: Promissio • Indre Mission

KFUM og KFUK i Danmark

Organisationsstøtte: Samvirkende Menighedsplejer
Brødremenighedens Danske Mission • Luthersk Mission

Menigheder m.fl.: Agerup Kirke • Abildgård Kirke, Frhvn. Adventskirken, Vanløse • Ansgar Kirke, Aalborg • Apostelkirken, Kbh. Bellahøj/ Utterslev Kirke • Bethlehemskirken, Kbh. • Bistrup Kirke Boholte Kirke • Borris Kirke • Brøndby Strand Kirke • Brønderslev Kirke Bråby Sogn • Buddinge Kirke • Bårse-Beldringe Sogn • Christians Kirke, Christianshavn • Christianskirken, Aarhus • Christianskirken, Fredericia • Christianskirken, Kgs. Lyngby • Christianskirken, Sønderborg • Dronninglund Kirke • Egvad Sogn • Emdrup Kirke Fakse Kirke • Fjelslev Kirke • Folkekirkens Tværkulturelle Center i Ribe Stift • Folkekirkens Tværkulturelle Samarbejde i Svendborg Fredens-Nazaret Sogn, København • Frederikssund Kirke Garnisonskirken • Gellerup Kirke, Brabrand • Gl. Haderslev Kirke Gilleleje Kirke • Gistrup Kirke • Glostrup Sogn • Greve Sogn Græsted Sogn • Grønnevang Kirke, Hillerød • Haderslev Domsogn Hannerup Kirke, Fredericia • Haraldskirken, Gladsaxe • Hasle Kirke, Aarhus • Haslev Kirke • Hasseris Kirke, Aalborg • Hellevad Menighedsråd • Helligåndskirken, Aarhus • Hemmet-Sdr. Vium Sogn Hendriksholm Kirke, Rødovre • Herlev Kirke • Herstedøster Kirke Herning Kirke • Hillerød Sogn • Hillested-Skørringe Pastorat Hirtshals Kirke • Holstebro Kirke • Hundige-Kildebrønde Sogn, Greve Husumvold Kirke, Brønshøj • Hvidovre Kirke • Hyltebjerg Kirke, Vanløse • Højby Sogn • Højelse-Ølby Sogn • International Church of Copenhagen • Ikast Kirke • Jesuskirken, Valby • Jelling Kirke Jetsmark Kirke • Karlslunde Strandkirke • Kastrup Kirke • Kingo-Samuel Sogn, Kbh. • Knudsker Sogn • Korsvejskirken, Kastrup Kristkirken, Kolding • Kvaglund Kirke, Esbjerg • Kong-Svinø Pastorat Lerup-Tranum Pastorat • Lindehøj Kirke, Herlev • Lindholm Kirke, Nørresundby • Lundeus Kirke • Lyng Kirke, Fredericia • Løsning-Korning Sognekdal • Mejdal Kirke • Møllevangskirken, Aarhus Mørkhøj Kirke • Nathanaels Kirke, Kbh. • Nexø Kirke • Nørre Løgum Kirke • Nørre Snede Kirke • Nørrelandskirken, Holstebro Nørremarkskirken, Vejle • Opstandelseskirken, Albertslund Præstebro Kirke • Rindum Sogn • Ringvej Sogn • Ringkøbing Kirke Ringsted Sogn • Risbjerg Kirke, Hvidovre • Roskilde Domsogn Rødovre Kirke • Rønne Kirke • Samsø Pastorat • Sct. Catharinæ Kirke, Hjørring • Sct. Clemens Kirke, Randers • Sct. Hans Kirke, Odense • Sct. Lucas Kirken, Aarhus • Sct. Jacobi Kirke, Varde Sct. Jørgensbjerg Sogn, Roskilde • Sct. Michaelis Kirke, Fredericia Sct. Nicolai Sogn, Vejle • Sct. Pauls Kirke, Aarhus • Sct. Peders Sogn, Randers Silkeborg Kirke • Simeon Skt. Johannes Sogn • Simon Peters Kirke, Kolding • Skanderup Kirke • Snejbjerg Kirke • Solvang Kirke, København • Sommersted-Oksenvad Pastorat • Stenløse Sogn Struer Kirke • Sundby Sogn • Sæby Kirke • Søllerød Kirke • Sønderbo Kirke, Horsens • Søndermarkskirken, Viborg • Tagensbo Kirke, Kbh Timotheuskirken, Valby • Timmer Kirke • Tingbjerg Kirke • Toreby Sogn, Nyk. F. • Tværkulturel Kirke, Gladsaxe-Herlev • Provsti Tystrup Kirke • Tåstrup Nykirke • Vejle Kirke, Ishøj • Vekso Sogn • Vesterbo Sogn • Viby Kirke, Århus • Vigerslev Kirke • Vindinge Sogn • Vor Frue Kirke, København • Vor Frelses Sogn, Chr.havn • Vorgod Kirke Værløse Sogn • Zions Kirke, Esbjerg • Ølgod Valgmenighed • Ølsted Sogn • Aaby Kirke • Aarhus Bykirke • Aarhus Valgmenighed • Det Mellemkirkelige Udvalg i Helsingør Stift

Associerede medlemmer: Alive Bible Congregation • ALIVE Frikirken Ølstykke • Bethel World Mission Church • Champions Chapel Chinese Church in Copenhagen • Church of Love Denmark • Church on the Rock • Den Etiopisk-Ortodokse Menighed, Århus • Den Koptisk-Ortodokse Kirke St. Marie & St. Marcus • Emmanuel - Etiopisk Kristent Fællesskab, Kbh. • Frikirken i Løgstør • God's Ambassadors Immanuel Farsi Fællesskab • International, Avedøre • Int. Temple Bridge Ministries • Living Word Empowerment Center, Lyngby PERK/Indonesisk Kristent Fællesskab • International Christian Community • Int. Evang. Kirke, Skanderborg Mar Mari's Assyriske Menighed • Myanmar Christian Fellowship • Resurrection Int. Chr. Center • Revival Ministry DK • Serbisk-Ortodoks Menighed, Odense St Alban's Anglican Church • Svenska Gustafskyrkan • Zion Temple Denmark • Det Danske Bibelselskab

Tværkulturelt Centers bestyrelse

Tidl. sognepræst Inge With Johannesen (formand) • Partnerkoordinatør Clement Dachet (næstformand) • Landsleder Krista Rosenlund Bellows • Tidl. lærer Henry Holm Hansen • Kirketjener Abel Zehmret Kidane • Sprog lærer Hanne Thinggaard • Revd. Smitha Prasadam Diplomingeniør Joseph Zahar

Nyt på tværs

Ansvarshavende redaktør: Netværkskoordinator Birthe Munck-Fairwood
Redaktionspanel: Pædagog Gladys Bediako Bruun
Tværkulturel kirke- og kulturmedarbejder Elizabeth Padillo Olesen
Sats og repro: minigrafisk • Tryk: Color Print A/S, Mors

Nyt på tværs udkommer 4 gange om året og er gratis. Frivilligt abonnement: 100 kr.

**JA TAK. Jeg/vi vil gerne modtage
Nyt på tværs gratis fremover.**

**Jeg/vi vil gerne modtage Nyt på tværs
fremover og betale FRIVILLIGT
ABONNEMENT på 100 kr.**

Navn:

Adresse:

Sendes til Tværkulturelt Center, Ryesgade 68, 2100 Kbh. Ø

Nyt på tværs nr. 3 – september 2021